Ce păţeşte Ilarie din pricina lui Ilăriuţă

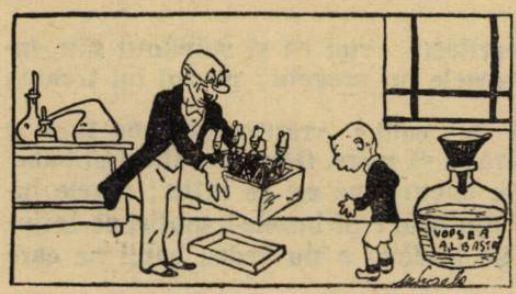

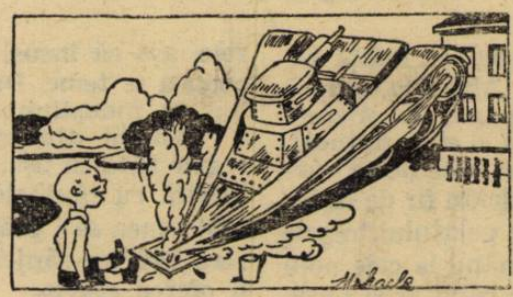

Ilarie Mănuţă are un nepot, la care ţine foarte mult şi căruia i-a dat numele său, în credinţa că nepoţelul, când va creşte, va ajunge un inventator tot aşa de mare, ca şi el. Insă, pentru a se şti când e chemat unul şi când este chemat celălalt, nepotului nu i se spune decât Ilăriuţă. De altfel, fiind mic, acest nume de alintare i se potriveşte de minune.

Şi iată că în ziua în care Ilăriuţă împlinise vârsta de şapte anişori — mulţi înainte — Ilarie îi cumpărase o cutie cu soldaţi de plumb .

Acest cadou făcuse lui Ilăriuţă multă bucurie. Mai întâi îşi zise : „De acum, eu sunt general — marele general Ilăriuţă — şi pornesc la războiu împotriva duşmanilor".

Nici n'a fost nevoie să caute duşmani, ci şi-a orânduit frumos soldaţii de plumb şi a început să le comande : „Drepţi ! Capul sus, pieptul înainte ! Aşa ! Acum, înainte marş !".

Se înţelege, soldaţii nu se mişcau din loc, însă „domnul general Ilăriuţă" îşi închipuia, că se mişcă şi că merg împotriva duşmanului, pe care îl fac praf şi piftie.

Dar după puţin îi veni alt gând. „Armatele de astăzi au şi tancuri. Fără tancuri nu poţi birui pe duşmani şi nu poţi câştiga războiul". Aşa îşi zise generalul de şapte anişori. Şi nu i-a fost greu să-şi facă rost de un tanc. Văzu pe masa unchiului său un ziar în care era fotografia unui tanc şi chiar a unui tanc din cele mai puternice.

Spre norocul lui — spre norocul lui Ilăriuţă, nu al tancului — unchiul său Ilarie lipsia de aacsă. Mersese la o adunare a societăţii inventatorilor.

Ce făcu atunci Ilăriuţă ? Intinse pe jos ziarul cu fotografia tancului, apoi turnă într'o cană din văpseaua albastră, pe care Ilarie o ţinea într'un borcan, înmuie peria în văpsea şi o trecu de câteva ori pe fotografia din tanc.

S'a întâmplat, ceea ce trebuia să se întâmple, ceea ce se întâmpla totdeauna cu văpseaua inventată de Ilarie Mănuţă. Tancul a început să se mişte, s'a desprins din ziar, a ieşit pe fereastră şi s'a coborît în curte, unde s'a prefăcut într'un tanc adevărat cu tunuri pe el şi de o mărime de care te speriai.

Ilăriuţă al nostru... cer iertare..., „domnul general Ilăriuţă" era încântat, era în al şaptelea cer al fericirei. Fugi şi el după tanc şi începu să dea comanda : „Inainte ! Pe ei !" „Pe ei", adică pe duşmani.

Insă cât puteai cuprinde cu ochiul, nu se zărea măcar vârful nasului unui duşman. Totuşi, tancul n'a stat nemişcat locului, ci a făcut treabă, ba chiar o treabă pe care Ilarie nu o va uita, câte zile mai are de trăit. Să vedeţi ce fel de treabă a făcut.

Tocmai când Ilarie se înapoia acasă, vede — şi rămâne îngrozit — că tancul isbea cu toată puterea în casă — în casa lui.

Bietul Ilarie dete un ţipăt sfâşietor şi alergă după tanc, vrând să-l oprească. Dar poftim să opreşti un tanc, care cântărea mii de chilograme ! Nu l-a putut opri de loc, ci a văzut cum tancul îi dărâmă casa, nelăsând nici piatră peste piatră. Iată-l deci rămas pe drumuri din pricina invenţiei sale.

Dar vorba ceea : o nenorocire nu vine nici odată singură. E o vorbă, care s'a adeverit şi cu Ilarie. N'a trecut mult şi s'a pomenit că vin doi sergenţi, îl apucă unul de un braţ, al doilea de celălalt braţ şi-l duseră drept la puşcărie..., pentrucă a avut un tanc, deci o armă, pe care n'avea dreptul să o aibă.

A fost judecat şi osândit la şase luni închisoare.

VL. ASTRONOMUL

DOCTORUL MITITELU

(Continuare din pap. 10)

din piepturile tuturor celor de faţă în momentul în care primarul trecu cu mâinile sale frumoasa zgardă la gâtul lui Jip.

Pe zgardă, erau scrise cu litere mari cuvintele ce urmează : „JIP — Câinele cel mai inteligent de pe pământ".

Apoi, tot poporul din sat a mers la ţărm, ca să petreacă pe doctorul Mititelu şi animalele sale şi să fie de faţă când porneşte corabia. Şi după ce pescarul cu pălărul roşu, sora-sa şi băieţaşul au mulţumit doctorului şi lui Jip de multe şi nenumărate ori, corabia sprintenă cu pânze roşii a ieşit din largul mării, îndreptându-se spre oraşul Păuneşti, locul de naştere al doctorului Mititelu.

In tot timpul acesta, orchestra satului cânta la ţărm.

(Va urma)

In numărul viitor : „INTOARCEREA ACASĂ".

Alţi abonaţi ai revistei „Universul Copiilor"

LUCREŢIA BOSSEN-MAYER
Loco

POPESCU PETRICA
Amărăşti-Vâlcea